

[Krarup.]

kristelige, aldeles ikke; man kalder den saadan for at fremhæve, at den føres frem af kristelige Kredse som K. F. U. M., K. F. U. K. og Københavns Indre Mission, og at den vedkender sig det kristelige Staasted, som Grundtvig, Kristen Kold, Trier (Vallekilde), Nørregaard (Testrup), Davidsen, (Haslev), og mange andre Højskolefolk anerkendte som det rette for en dansk Folkehøjskole.

De tre første af de Folkehøjskoler her i København, som jeg nævnte, er statsanerkendte, den sidste er det endnu ikke, og derfor vil jeg gerne omtale den lidt nøjere.

Den kalder sig Folkehøjskole, men den opfylder i Dag ganske givet ikke de Krav, som man nu stiller til en Folkehøjskole, for at den kan blive statsanerkendt og statsstøttet, nemlig Kravet om Bygninger, saa den kan være Kostskole, og Krav om, at Eleven i alt væsentligt ikke maa have et erhvervsmæssigt Arbejde i Højskoletiden. Ikke desto mindre tror jeg, at skal man give Københavns Ungdom Adgang til Folkehøjskolens Goder — ja, jeg har Lyst til at bruge et saa stærkt Udtryk som Folkehøjskolens Velsignelser —, saa maa der nødvendigvis findes nye Veje, og denne Skole synes mig at pege paa noget nyt og nyttigt. Denne Skole lader Eleverne blive i deres Erhverv, saa at de kun anvender deres Fritid, foreløbig Friaftener i Skolen; senere naar vi forhaabentlig dertil ved forstaaende Forhandling med Arbejdsgiverne, at der ogsaa stilles en Del af Ugens Eftermiddage til Raadighed for Højskolearbejdet. Denne Skole lader Eleverne bo i eget Hjem eller eget Logi, men byder dem frit Samvær ved Diskussioner og Spørgetimer. Den er ikke en Fagskole, ikke en Uddannelsesanstalt, men den følger nøje Folkehøjskolens oprindelige og i Dag stadig gældende Princip, at virke til Dannelsen af Karakteren og Personligheden.

Byens kristelige Folkehøjskole giver ikke Eleverne gratis Undervisning, saadan som Aftenskolen gør, derved adskiller den sig fra Aftenskolen, men den følger Højskolens Grundbetragtninger, at Eleven skal selv betale noget, selv om det er lidt, for at komme paa Højskole. Her betaler de 25 Kr. pr. Vinterkursus.

Skolen virker ud fra et lejet Lokale og har i de to Vintre siden Befrielsen haft 220 Elever det første Aar og 266 det andet Aar, der nu snart er afsluttet. Af disse 266 Elever har 219 udfyldt nogle omdelte Spørgeskemaer, og man faar mange morsomme

Oplysninger ud af Svarene paa disse. Det viser sig, at af disse 219 Elever var de 96 ogsaa med i Fjor, det vil sige at de fik noget og nu gerne vil have noget mere; 122 havde tidligere været paa Højskole, dels Indre Missions Højskoler, dels Grundtvigske, saa de vidste, hvad de gik ind til. Med Hensyn til Alder stiller det sig saadan, at 127 var mellem 20 og 35 Aar, altsaa den rigtige Højskolealder. Ved at spørge, hvilke Erhverv de kom fra, viste det sig, at 88 havde husligt Arbejde, 28 var Sygeplejersker, 27 var Kontorfolk, 24 var Forretningsfolk og 14 var Haandværkere, altsaa et glimrende Udsnit af Københavns Byungdom. Det viste sig, at 47 var indfødte Københavner; 22 var fra Provinsbyerne, og Resten var almindelig Landboudom.

Lærerpersonalet og Emnerne for Undervisningen ved denne nye Form for Højskole i København, Højskolen paa Stenbroen, fortjener at nævnes. Mange kendte Højskoleforstandere og Højskolefolk har talt for disse unge; bl. a. har den tidligere tillsynsførende ved Højskolerne, Dr. phil. Moltesen, holdt et Foredrag om „Augustus og Kristus“, altsaa et glimrende Højskoleemne. I det hele spændte Emnerne vidt, og jeg ved af egen Erfaring, at det var unge, som man havde Fornøjelse af at tale til, som kunde tage imod det.

Se, dette var altsaa en Begyndelse, og jeg har noget i mit Sind, som siger mig, at der er noget af det, som viser Vej for den danske Højskole, naar man ønsker, at den skal føres fra de 56 Skoler, der ligger spredt ud over Landet, ind i Byen, ind paa Stenbroen for at indfange og berige vor store Hovedstads myldrende unge, der trænger til de Livsværldier, som vi Danske ejer i Grundtvigs og Kristen Kolds danske Folkehøjskole.

Jeg vil gerne med Henblik herpaa sige til den højtærede Undervisningsminister, at det vilde virkelig glæde mig, om dette Begynderarbejde kunde komme ind under saadanne Former, at det blev anerkendt og støttet, selv om det gaar andre Veje end de tilvante. Jeg tror, som jeg sagde før, at skal man have fat i Byungdommen, maa man specielt Københavnerungdommen, maa man finde andre Veje; og jeg er tilbøjelig til at tro, at Hr. Blomgren, som har 27 Aars Erfaring dels som Højskolelærer, dels som Højskoleforstander, har fundet noget af det rigtige, noget, som i hvert Fald kan udvikles til at blive det rigtige. Jeg ønsker, at man, selv om man ikke har naaet Maalet endnu, naar hen til, at Folkehøjskolen kan